

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน*
FACTORS AFFECTING ATTITUDE TOWARDS PHYSICAL EDUCATION LEARNIN OF
SECONDARY 2 STUDENT AT PATUMWAN DEMONSTRATION SCHOOL,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

พิชญ์นิตา สองสนู

Pichnita Songsanu

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand

Corresponding author E-mail: pichnita@satitpatumwan.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน และปัจจัยทางจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน และ 2) เพื่อศึกษาอำนาจในการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวนทั้งสิ้น 215 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสุขภาพร่างกาย 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนของครู 3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ 4) ปัจจัยทางจิตวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน 5) เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้สึกละ และ 6) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน และปัจจัยทางจิตวิทยามีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก

คำสำคัญ: เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา, ปัจจัยส่วนบุคคล, สภาพแวดล้อมทางสังคม, สภาพแวดล้อมทางการเรียน, ปัจจัยทางจิตวิทยา

Abstract

The purposes of this research were 1) To investigate personal factors, social environmental factors, learning environmental factors, and psychological factors affecting attitudes towards

physical education learning, and 2) To examine the predictive power of these factors on students' attitudes toward learning physical education. This research is a Quantitative research. The sample group used in this research consisted of 215 Secondary 2 students at Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University. Obtained through stratified random sampling. A questionnaire was employed as the research instrument. Data were analyzed using mean, standard deviation, and multiple regression analysis. The findings revealed that 1) Personal factors were rated at a high level overall, considering each aspect, the highest mean score was found in physical health. 2) Social environmental factors were rated at a high level overall, when examined in detail, the highest mean score was teacher support. 3) Learning environmental factors were rated at a high level overall, by specific aspects, the highest mean score was equipment and facilities. 4) Psychological factors were rated at the highest level overall, by specific aspects, the highest mean score was learning awareness. 5) Attitudes toward learning physical education were rated at a high level overall, considering each aspect, the highest mean score was the affective dimension, and 6) The hypothesis testing indicated that personal factors, social environmental factors, learning environmental factors, and psychological factors significantly affect attitudes towards physical education learning of Secondary 2 students at the 0.05 level, with a positive effect.

Keywords: Attitude Towards Learning Physical Education, Personal Factors, Social Environment, Learning Environment, Psychological Factors

บทนำ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นสาขาวิชาที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาทุกด้าน เช่น การออกกำลังกาย กีฬา และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้พลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ที่เป็นความรู้ทั่วไป และเป็นแนวทางในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียน (พงษ์เอก สุขใส, 2561) อีกทั้งยังมีบทบาทในการส่งเสริมสุขภาพและความแข็งแรงของนักเรียนที่อาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้อื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความสำคัญของวิชาพลศึกษาจะเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา แต่นักเรียนบางกลุ่มกลับมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยมีแนวโน้มที่ลดน้อยลงในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้านนี้ ปัญหานี้เกิดจากปัจจัยหลายประการ ทั้งจากตัวนักเรียนเอง ครอบครัว โรงเรียน และสังคมภายนอก สามารถส่งผลต่อเจตคติและความตั้งใจในการเรียนวิชาพลศึกษาได้ ซึ่งสิ่งนี้อาจจะเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียน เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น สุขภาพร่างกาย ความวิตกกังวล หรือความไม่ชอบการออกกำลังกาย อีกทั้งปัจจัยทางจิตวิทยาของนักเรียนเองที่อาจมีความรู้สึกไม่มั่นใจในรูปร่างหรือทักษะทางกายภาพ (Koh, Y. S. et al., 2022) นอกจากนี้ ปัจจัยจากครอบครัว เช่น การสนับสนุนจากผู้ปกครองในการออกกำลังกายหรือการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาก็มีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียน (Cozett, C. et al., 2016) ปัจจัยในโรงเรียน เช่น วิธีการสอนของครู อุปกรณ์การเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียนก็มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นหรือ

ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สนุกกับการเรียนพลศึกษา ในเชิงสังคม การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนหรือจากสภาพแวดล้อมทางสังคมก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติของนักเรียน (ภัสราพร ทองวัตร, 2562)

จากการสำรวจพฤติกรรมทางกายของเด็กและเยาวชนไทย พบว่า เด็กไทยมีระดับกิจกรรมทางกายที่เพียงพอตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกเพียงร้อยละ 19 - 27.6 เท่านั้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.), 2563) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมทางกายของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในช่วงวัยมัธยมศึกษาที่มักใช้เวลาไปกับการเรียนและใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมทางกายของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในช่วงวัยมัธยมศึกษาที่มักใช้เวลาไปกับการเรียนและใช้เทคโนโลยีมากขึ้น นอกจากนี้ รายงาน กิจกรรมทางกายสำหรับเด็กและเยาวชนของประเทศไทย ระบุว่าเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมการนั่งนิ่งสูง โดยมีเพียงประมาณร้อยละ 15 ที่ใช้เวลาหน้าจอไม่เกิน 2 ชั่วโมงต่อวัน (Bhooshan, T. et al., 2018) ซึ่งอาจส่งผลให้เจตคติของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษาลดลง เนื่องจากขาดความคุ้นเคยและความสนใจในการทำกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สถิติเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่สถานศึกษาควรส่งเสริมให้นักเรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่องและน่าสนใจ เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและส่งเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน

ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จึงมีความสำคัญในการวางแผนทางพัฒนาการเรียนการสอน และส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพกายและสุขภาพจิต อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน และปัจจัยทางจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
2. เพื่อศึกษาอำนาจในการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 421 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 205 คน นักเรียนหญิง จำนวน 216 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันแบบสอบถามที่อาจเกิดความผิดพลาด ผู้วิจัยจึงได้คำนวณจำนวนตัวอย่างเพิ่มอีก ร้อยละ 5 ดังนั้น ขนาดตัวอย่างเท่ากับ จำนวน 215 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 5 ตอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท โดยกำหนดค่าระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 1) ประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา 2) สุขภาพร่างกาย 3) แรงจูงใจในการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนของครอบครัว 2) การสนับสนุนของครู 3) การสนับสนุนของเพื่อน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 1) ด้านการเรียนการสอน 2) ด้านอุปกรณ์และสถานที่ 3) ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย 1) การตระหนักรู้ด้านการเรียน 2) การรับรู้ความคาดหวัง และตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความรู้สึก 3) ด้านพฤติกรรม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณา แก้ไขให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จสมบูรณ์แล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.00 ซึ่งเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คุณวุฒิเสนอแนะ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยสูตรของ เชษฐภูมิ วรรณไพศาล ซึ่งค่าที่มีคุณภาพและยอมรับได้ตามเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (เชษฐภูมิ วรรณไพศาล, 2560)
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับนักเรียน โดยแบบฟอร์มออนไลน์และรับกลับคืนในรูปแบบออนไลน์ผ่านช่องทางอีเมล โอน และเฟซบุ๊ก ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน - เดือนกรกฎาคม 2568 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเรียบร้อย ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามครบถ้วน จำนวน 215 ชุด และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมินำเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงคุณภาพ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยทดสอบสมมติฐานที่วางไว้เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ในรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน และปัจจัยทางจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล

ด้านที่	ปัจจัยส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา	4.14	0.79	มาก	3
2.	ด้านสุขภาพร่างกาย	4.24	0.63	มาก	1
3.	ด้านแรงจูงใจในการเรียน	4.17	0.61	มาก	2
ภาพรวม		4.18	0.68	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสุขภาพร่างกาย ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.63) รองลงมา ได้แก่ ด้านแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.61) และด้านประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม

ด้านที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านการสนับสนุนของครอบครัว	3.96	0.59	มาก	3
2.	ด้านการสนับสนุนของครู	4.43	0.67	มาก	1
3.	ด้านการสนับสนุนของเพื่อน	4.06	0.65	มาก	2
ภาพรวม		4.15	0.64	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนของครู ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.67) รองลงมา ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของเพื่อน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.65) และด้านการสนับสนุนของครอบครัว ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ด้านที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านการเรียนการสอน	4.14	0.63	มาก	2
2.	ด้านอุปกรณ์และสถานที่	4.31	0.79	มาก	1
3.	ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	4.06	0.57	มาก	3
ภาพรวม		4.17	0.66	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.79) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.63) และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

1.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยา โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยา

ด้านที่	ปัจจัยทางจิตวิทยา	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน	4.52	0.71	มากที่สุด	1
2.	ด้านการรับรู้ความคาดหวัง	4.47	0.62	มาก	2
ภาพรวม		4.50	0.67	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.71) รองลงมา ได้แก่ ด้านการรับรู้ความคาดหวัง ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ

1.5 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ด้านที่	เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านความรู้	4.12	0.55	มาก	3
2.	ด้านความรู้สึก	4.28	0.66	มาก	1
3.	ด้านพฤติกรรม	4.18	0.62	มาก	2
ภาพรวม		4.19	0.61	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้สึก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.66) รองลงมา ได้แก่ ด้านพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.62) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

2. อำนาจในการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยส่วนบุคคลแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปร	b	SE.b	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.909	0.138	-	13.8240*	0.000
ด้านประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา	0.180	0.049	0.269	3.665*	0.000
ด้านสุขภาพร่างกาย	0.128	0.048	0.064	4.981*	0.021
ด้านแรงจูงใจในการเรียน	0.137	0.058	0.179	2.351*	0.019
R = 0.465, R ² = 0.458					

หมายเหตุ *หมายถึง ค่า $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยด้านประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา ด้านสุขภาพร่างกาย และด้านแรงจูงใจในการเรียน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.180 รองลงมา ได้แก่ ด้านแรงจูงใจในการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.137 และด้านสุขภาพร่างกาย มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.128 ตามลำดับ โดยเป็นผลเชิงบวก ดังนั้น สมการปัจจัยส่วนบุคคลสามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ของนักเรียน = $1.909 + 0.180$ (ด้านประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา) + 0.137 (ด้านแรงจูงใจในการเรียน) + 0.128 (ด้านสุขภาพร่างกาย)

2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปร	b	SE.b	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.213	0.241	-	12.5119*	0.000
ด้านการสนับสนุนของครอบครัว	-0.048	0.065	0.039	-0.911	0.327
ด้านการสนับสนุนของครู	0.176	0.057	0.251	4.271*	0.000
ด้านการสนับสนุนของเพื่อน	0.159	0.069	0.233	2.602*	0.004
R = 0.412, R ² = 0.434					

หมายเหตุ *หมายถึงค่า $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยด้านการสนับสนุนของครู และด้านการสนับสนุนของเพื่อน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.176 รองลงมา ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.159 โดยเป็นผลเชิงบวก ดังนั้น สมการปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมสามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน = $1.213 + 0.176$ (ด้านการสนับสนุนของครู) + 0.159 (ด้านการสนับสนุนของเพื่อน)

2.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปร	b	SE.b	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.327	0.145	-	23.4190*	0.000
ด้านการเรียนการสอน	0.152	0.056	0.318	4.234*	0.001
ด้านอุปกรณ์และสถานที่	0.193	0.049	0.072	5.934*	0.003
ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	0.128	0.052	0.182	5.453*	0.000
R = 0.520, R ² = 0.561					

หมายเหตุ *หมายถึงค่า $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยด้านการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.193 รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.152 และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.128 ตามลำดับ โดยเป็นผลเชิงบวก ดังนั้น สมการปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนสามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน = $1.327 + 0.193$ (ด้านอุปกรณ์และสถานที่) + 0.152 (ด้านการเรียนการสอน) + 0.128 (ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน)

2.4 ปัจจัยทางจิตวิทยามีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยทางจิตวิทยาแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปร	b	SE.b	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.407	0.157	-	19.3602*	0.000
ด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน	0.179	0.109	0.310	6.561*	0.000
ด้านการรับรู้ความคาดหวัง	0.124	0.185	0.043	6.251*	0.000
R = 0.515, R ² = 0.521					

หมายเหตุ *หมายถึงค่า $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยามีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน และการรับรู้ความคาดหวัง มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.179 รองลงมา ได้แก่ ด้านการรับรู้ความคาดหวัง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 0.124 ตามลำดับ โดยเป็นผลเชิงบวก ดังนั้น ปัจจัยทางจิตวิทยาสามารถสมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน = $1.407 + 0.179$ (ด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน) + 0.124 (ด้านการรับรู้ความคาดหวัง)

อภิปรายผล

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน และปัจจัยทางจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์ทางพลศึกษาและกีฬา ด้านสุขภาพร่างกาย และด้านแรงจูงใจในการเรียน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มีพื้นฐานทางกีฬา เคยเข้าร่วมกิจกรรม หรือมีทักษะพื้นฐานด้านการออกกำลังกายมาก่อน ย่อมมีความมั่นใจและพร้อมในการเรียนรู้มากกว่า ขณะเดียวกันนักเรียนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง จะมีสมรรถภาพที่เอื้อต่อการปฏิบัติ ทำให้รู้สึกสนุกและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชา อีกทั้งแรงจูงใจภายใน เช่น ความสนใจ ความต้องการพัฒนาตนเอง หรือแรงจูงใจภายนอก เช่น การได้รับคำชมจากครูและเพื่อน ล้วนเป็นตัวผลักดันให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Ryan, R. M. & Deci, E. L. ที่กล่าวว่าแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความพึงพอใจและทัศนคติในเชิงบวกต่อการเรียนรู้ (Ryan, R. M. & Deci, E. L., 2000) อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bailey, R. ที่พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ทางกีฬาดังตั้งแต่วัยเด็กจะมีการพัฒนาทักษะทางสังคม ความมั่นใจ และเจตคติเชิงบวกต่อพลศึกษาและสุขภาพระยะยาว (Bailey, R., 2006) ใกล้เคียงกับงานวิจัยของ Xiang, P. et al. พบว่า นักเรียนที่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ให้ความสนุก ทำหาย และตอบสนองต่อแรงจูงใจภายใน มีแนวโน้มจะมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนพลศึกษามากกว่า (Xiang, P. et al., 2006)

1.2 ผลการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการสนับสนุนของครู และด้านการสนับสนุนของเพื่อน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเพราะว่าครูมีบทบาทสำคัญใน

การสร้างแรงเสริมและให้กำลังใจ หากครูมีวิธีการสอนที่สร้างความสนุก กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย นักเรียนย่อมเกิดความชื่นชอบและทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ เพื่อนก็เป็นแรงจูงใจทางสังคมที่สำคัญ เนื่องจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์และความสามัคคี ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สนุก และเปิดใจต่อการเรียนพลศึกษา ในทางกลับกันด้านการสนับสนุนของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติ เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมโดยตรงกับกิจกรรมในชั้นเรียนพลศึกษา และอาจให้ความสำคัญกับวิชาหลักทางวิชาการมากกว่า ทำให้การส่งเสริมจากครอบครัวไม่ส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Hayati, N. et al. ที่ระบุว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนในห้องเรียน ในรูปแบบของการช่วยเหลือด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จะมีผลเชิงบวกต่อแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมและเจตคติในการเรียนรู้ของนักเรียน (Hayati, N. et al., 2023)

1.3 ผลการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านบรรยากาศในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เพราะว่าการมีอุปกรณ์ที่เพียงพอและทันสมัย จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันสถานที่ที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเคลื่อนไหว เช่น สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานหรือโรงยิมที่เหมาะสม จะสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน และบรรยากาศในชั้นเรียนที่สนุกสนานและไม่กดดัน ยังทำให้นักเรียนมีความสุขและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Ma, Y. & Wei, C. ที่กล่าวว่า การรับรู้บรรยากาศในห้องเรียน (Perceived Classroom Climate) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านตัวแปรสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของนักเรียน (Ma, Y. & Wei, C., 2022) อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Reeve, J., 2006) พบว่า การเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับความรู้สึกเป็นเจ้าของ (autonomy-supportive teaching) ส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจภายในและทัศนคติที่ดีต่อวิชา ซึ่งในกรณีของวิชาพลศึกษา การให้อาสาสมัครเลือกกิจกรรมที่นักเรียนชอบและสนุก จะส่งผลดีต่อเจตคติของนักเรียน

1.4 ผลการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการตระหนักรู้ด้านการเรียน และการรับรู้ความคาดหวัง มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เพราะว่าการที่ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ เช่น การมองว่าพลศึกษาเป็นพื้นฐานของสุขภาพและการดำเนินชีวิต จะเกิดความตั้งใจและเห็นคุณค่าของการเรียน นอกจากนี้ การรับรู้ความคาดหวังจากครู ผู้ปกครอง หรือเพื่อน เช่น ความคาดหวังให้มีสุขภาพที่ดีหรือทำผลงานทางกีฬาได้ดี จะกระตุ้นให้นักเรียนพยายามมากขึ้นและสร้างเจตคติในเชิงบวกต่อวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Hu, J. & Qian, S. ที่อธิบายว่า การรับรู้ความคาดหวังจากครูและบุคคลรอบข้างมีผลเชิงบวกต่อแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักเรียนที่ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในวิชาพลศึกษามักจะมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้ เช่น การตั้งเป้าหมายในการพัฒนาความแข็งแรง การพัฒนาทักษะกีฬาหรือการมีสุขภาพที่ดี ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมุ่งมั่นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา (Hu, J. & Qian, S., 2025) อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Jaarsveld, G. M. V. et al. ที่ชี้ให้เห็นว่าการตั้งเป้าหมายช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น เมื่อเป้าหมายถูกตั้งโดยผู้เรียนเอง และมีความชัดเจนในลักษณะของสิ่งที่ต้องบรรลุ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบและแรงจูงใจ (Jaarsveld, G. M. V. et al., 2024)

2. เพื่อศึกษาอำนาจในการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ สุขภาพ ความสนใจ และทักษะทางพลศึกษา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความมั่นใจและทัศนคติในการเรียน เช่น นักเรียนที่มีความสามารถทางร่างกายดีหรือมีความสนใจในกีฬา มักมีเจตคติในเชิงบวกมากกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura, A. ที่ระบุว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดแรงจูงใจและเจตคติของผู้เรียน (Bandura, A., 1997)

2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก ทั้งนี้ เนื่องจากการสนับสนุนจากครู เพื่อน และครอบครัว มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างแรงเสริมทางบวกในกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับกำลังใจ การยอมรับ และการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง จะรู้สึกมีคุณค่าและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา (Wentzel, K. R., 2009) โดยเฉพาะบทบาทของครูผู้สอนซึ่งเป็นแบบอย่างทางพฤติกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Fredricks, J. A. & Eccles, J. S. ซึ่งชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับแรงสนับสนุน มีแรงจูงใจภายในสูงกว่าและมักมีเจตคติในเชิงบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา (Fredricks, J. A. & Eccles, J. S., 2005)

2.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก ทั้งนี้ เนื่องจากบรรยากาศในห้องเรียนพลศึกษา อุปกรณ์ที่เพียงพอ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ล้วนช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกและปลอดภัย ทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุขและเกิดเจตคติทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Schunk, D. H. et al. ที่ชี้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายในและเจตคติที่ดีของผู้เรียน (Schunk, D. H. et al., 2014)

2.4 ปัจจัยทางจิตวิทยา มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก ทั้งนี้เนื่องจากการตระหนักรู้ด้านการเรียนและการรับรู้ความคาดหวังจากครูหรือผู้อื่น เป็นแรงขับเคลื่อนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย มีความพยายาม และเกิดความพึงพอใจในกระบวนการเรียนรู้ (Deci, E. L. & Ryan, R. M., 2000) เมื่อผู้เรียนรับรู้ถึงคุณค่าและเป้าหมายของวิชา จะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับแนวคิดเชิงบูรณาการของทฤษฎีแรงจูงใจทางการศึกษาของ Pintrich, P. R. (2003) ที่มองว่า เจตคติทางการเรียนเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อม และจิตใจของผู้เรียนอย่างสมดุล (Pintrich, P. R., 2003)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยรวมมีปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางการเรียน และปัจจัยทางจิตวิทยาอยู่ในระดับมาก ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ การที่นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ดีและแรงจูงใจในการเรียน ส่งผลให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนได้อย่างกระตือรือร้น ขณะเดียวกันการได้รับการสนับสนุนจากครู เพื่อน และครอบครัวก็ช่วยเสริมสร้างพลังบวกในการเรียนรู้ ทำให้เกิดความรู้สึกมีคุณค่าและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีความพร้อมยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ขณะเดียวกันปัจจัยทางจิตวิทยา โดยเฉพาะการตระหนักรู้ด้านการเรียนและการรับรู้ความคาดหวัง ก็มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างแรงผลักดันภายใน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าและเป้าหมายของการเรียนได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัย

จึงเสนอแนะว่า 1) ควรส่งเสริมสุขภาพ จัดหาอุปกรณ์ และบรรยากาศที่เหมาะสม เสริมสร้างความตระหนักรู้คุณค่าของวิชาพลศึกษา 2) สำหรับการวิจัยในอนาคตควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อเจตคติ เช่น การใช้สื่อ การสอนดิจิทัล เกมการศึกษาหรือกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ 3) ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกันเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคติ และ 4) ควรใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อพัฒนาแนวทางการสอนพลศึกษาที่สามารถสร้างเจตคติที่ดีอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- เชษฐภูมิ วรณไพศาล. (2560). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศึกษา : หลักการและการประยุกต์. ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ สาขาวิชาสังคมศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงษ์เอก สุขใส. (2561). ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น, 12(2561), 8-21.
- ภัสราพร ทองวัตร. (2562). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการทำกิจกรรมทางกายของเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 - 6 ในเขตตำบลหนองกู่ลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข, 29(2), 24-36.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2563). รายงานสถานการณ์กิจกรรมทางกายของเด็ก และเยาวชนไทย ปี 2563. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- Bailey, R. (2006). Physical Education and Sport in Schools: A Review of Benefits and Outcomes. *Journal of School Health*, 76(8), 397-401.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.
- Bhooshan, T. et al. (2018). Thailand's 2018 Report Card on Physical Activity for Children and Youth. Bangkok: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.
- Cozett, C. et al. (2016). Factors influencing participation in Physical activity among 11-13-year-old school children in the Western Cape, South Africa. *African Journal for Physical Activity and Health Sciences*, 22(4:2), 1100-1107.
- Deci, E. L. & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227-268.
- Fredricks, J. A. & Eccles, J. S. (2005). Family socialization, gender, and sport motivation and involvement. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 27(1), 3-31.
- Hayati, N. et al. (2023). Peer Social Support Enhances a Student's Motivation to Engage in Studying. *Global Perspectives in Education Journal*, 1(1), 71-79.
- Hu, J. & Qian, S. (2025). Correlations and comparisons of teacher expectations achievement motivation academic achievement and creativity. *Front Psychol*, 16(2025), 1-12.
- Jaarsveld, G. M. V. et al. (2024). Goal setting in higher education: how, why, and when are students prompted to set goals? A systematic review. *Frontiers in Education*, 9(2024). 1-17. <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1511605>
- Koh, Y. S. et al. (2022). A cross-sectional study on the perceived barriers to physical activity and their associations with domain-specific physical activity and sedentary behaviour. *BMC Public Health*, 22(1), 1-11.

- Ma, Y. & Wei, C. (2022). The relationship between perceived classroom climate and academic performance among English-major teacher education students in Guangxi, China: The mediating role of student engagement. *Frontiers in Psychology*, 13(2022), 1-13.
- Pintrich, P. R. (2003). A motivational science perspective on the role of student motivation in learning and teaching contexts. *Journal of Educational Psychology*, 95(4), 667-686.
- Reeve, J. (2006). Teachers as facilitators: What autonomy-supportive teachers do and why their students benefit. *The Elementary School Journal*, 106(3), 225-236.
- Ryan, R. M. & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68-78.
- Schunk, D. H. et al. (2014). *Motivation in Education: Theory Research and Applications*. Boston: Pearson.
- Wentzel, K. R. (2009). *Students' Relationships with Teachers as Motivational Contexts*. London: Routledge.
- Xiang, P. et al. (2006). Fourth-Grade Students' Motivational Changes in an Elementary Physical Education Running Program. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 77(2006), 195-207.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications.